

формування інвестицій є для підприємства документом, визначальною стратегією його фінансових можливостей на майбутній рік.

При розробці стратегії формування інвестиційних ресурсів аналізують п'ять основних методів фінансування інвестиційних програм і проектів:

- акціонування (випуск власних акцій);
- самофінансування;
- кредитне фінансування;
- інвестиційний лізинг і селенг;
- комбіноване (змішане) фінансування.

В умовах ринкової економіки підприємства самостійно визначають як фінансові, так і виробничі проблеми. Оскільки капітальні інвестиції мають обмежені розміри, то основним завданням стає пошук шляхів їх ефективного застосування та інвестування коштів в проекти і активи з високим рівнем прибутковості і безпечним рівнем ризику.

Отже, на формування структури джерел фінансування капітальних інвестицій впливають багато факторів: темпи збільшення обсягів реалізації продукції підприємства, їх стабільність; стан ринку капіталів; структура активів підприємства; діюча система оподаткування підприємств; кредитна політика Національного банку України тощо. Вибір підприємством оптимальної структури джерел фінансування капітальних інвестицій має важливе значення, так як з нею пов'язані ризики втрати платоспроможності та виникнення стану банкрутства.

Інформаційні джерела:

1. Постанова Про затвердження Національного стандарту N 3 "Оцінка цілісних майнових комплексів" (Національний стандарт, п.2). *Кабінет Міністрів України*. Київ, 29 листопада 2006 р. N 1655 (1655-2006-п)

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ І ВИКОРИСТАННЯ ФІНАНСОВИХ РЕСУРСІВ ПІДПРИЄМСТВ

Гонгаренко А.В., ФБСС 4к
Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **М.О. Євдокімова**
Державний біотехнологічний університет

Ефективність та обсяги виробництва підприємств обумовлюють склад та розмір фінансових ресурсів, водночас від їх величини та управління залежить зростання виробничо-економічного розвитку.

Під фінансовими ресурсами слід розуміти грошові кошти, що є в розпорядженні підприємства. Вони формуються ще до початку діяльності підприємства в процесі утворення статутного фонду. Далі ці кошти інвестуються для забезпечення виробничо-господарської діяльності, розширення і розвитку виробництва [1].

Фінансові ресурси підприємства – це частина грошових коштів у формі прибутків і зовнішніх надходжень, призначених для виконання фінансових зобов'язань і здійснення витрат по забезпеченню розширеного відтворення.

У науковій літературі до загальної суми фінансових ресурсів підприємств зараховують наступні елементи: статутний капітал; додатковий капітал; резервний капітал; амортизаційні відрахування; спеціальні фонди, що утворюються на підприємстві за рахунок прибутку; нерозподілений прибуток; кредиторська заборгованість усіх видів; короткострокові і довгострокові кредити банків; усі види фінансових позик тощо [2].

Фінансові ресурси, перебуваючи в постійному русі, можуть змінювати свою форму з метою створення умов формування нових фінансових ресурсів, а джерело фінансового ресурсу залишається незмінним, тоді, як припинення існування джерела фінансових ресурсів автоматично означає відсутність відповідного фінансового ресурсу, тобто джерело фінансування є первинними і виступає передумовою виникнення фінансових ресурсів [3]. Отже, слід використовувати відповідні джерела фінансових ресурсів залежно від етапу розвитку підприємства.

При створенні нового підприємства практично відсутня можливість використання внутрішніх джерел фінансових ресурсів, а тому основними джерелами будуть або власні зовнішні, або позикові кошти, що залежать від економічних та політичних умов, при яких створюється і починає функціонувати підприємств.

Для підприємств, що знаходяться на етапі значного розширення діяльності та стабільного розвитку, можливо використовувати всі доступні джерела формування фінансових ресурсів. При цьому за умов значного розширення діяльності перевагу мають зовнішні джерела формування фінансових ресурсів, а на етапі стабільного розвитку доцільнішими є внутрішні джерела формування фінансових ресурсів.

На етапі спаду діяльності чи за умов суттєвих фінансових труднощів, коли бракує власних внутрішніх коштів, а позикові ресурси обмежені у зв'язку із великими ризиками, то підприємство повинно орієнтуватися на кошти або нових інвесторів (емісію акцій чи пайових внесків), або кошти внутрішньокорпоративного розподілу, або кошти

державного чи місцевого бюджетів, якщо держава чи місцева влада зацікавлені у збереженні підприємства [4].

У сучасних умовах саме фінансові ресурси слід розглядати як найбільш дефіцитний для вітчизняних підприємств ресурс, нестача якого гальмує загальний розвиток та зумовлює слабшання інших елементів ресурсної бази підприємств. Спроможність вітчизняних підприємств досягти успіху залежить від ефективності управління наявними фінансовими ресурсами. У найбільш загальному вигляді управління фінансовими ресурсами поділено на три напрями:

- загальний аналіз і планування майнового і фінансового стану підприємства, у межах якого здійснюється загальна оцінка активів підприємства і джерел їх фінансування;

- забезпечення підприємства фінансовими ресурсами в достатній кількості, тобто здійснюється управління джерелами формування фінансових ресурсів підприємства;

- оптимальний розподіл і використання фінансових ресурсів, що здійснюється у межах політики управління капіталом, управління активами та інвестиційної політики підприємства [2].

Інформаційні джерела:

1. Хрущ Н.В. Аналіз та оцінка рівня прибутковості фінансових ресурсів підприємства / *Економіст*. 2007. № 7. С.28-31.

2. Волинчук Ю. Особливості формування та використання фінансових ресурсів підприємств. *Економічний аналіз*. 2012. Вип. 11. Ч. 3. С. 96-101.

3. Шестова О.О. Джерела формування фінансових ресурсів підприємства в умовах ризикового ринкового середовища / *Вісник Сумського національного аграрного університету*. 2011. Випуск 6/2. С.194-197.

4. Воробйов, Ю.М. Теоретичні засади формування і використання фінансових ресурсів в соціально-економічній системі держав / *Науковий вісник: Фінанси, банки, інвестиції*. 2009. № 4. С.16-24.

АНАЛІЗ ФОРМУВАННЯ ПРИБУТКУ СТРАХОВОЇ КОМПАНІЇ

Грабов`як М.О., гр. 51-ФБС

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **О.Л. Руда**

Вінницький національний аграрний університет

Страхова діяльність відноситься до сфери фінансових послуг, що суттєво впливає на склад доходів страхових компаній. Доходи є одним з найважливіших показників діяльності страхової компанії.